

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 37. S. Hilarion in Ægypto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

est. Regula quoque brevis quadraginta ^{Sæculum IV.}
 octo articulos complectens ejus Nomen A. C. 356.
 præfert, ad Monachos Nacalonitas, qui
 eam expetierant, scripta.

§. XXXVII.

S. Hilarion in Ægypto.

Eodem tempore S. Antonii obitus S. Hi- ^{vita Hilar.}
 laroni in Palæstina, ubi tunc erat, ^{c. 24.}
 calitus revelatus est. Aristenete nobi-
 bilis illa Christiana mulier, cujus tres fi-
 lios, cum primo miracula patraret, sa-
 naverat, ad eum invisens, edixit, propo-
 situm sibi esse, S. Antonium quoque a-
 dire, cui S. Hilarion cum lacrymis: *Ipse*
ego Antonium videndi desiderio teneor,
& profecto irem, nisi quasi captivus in
hoc Monasterio retinerer, aut si quædam
hujus itineris utilitas esse posset, sed beu!
biduum fluxit ex quo tantus vir mortali-
bus ereptus est. Credidit ipsa, nec in
 viam se dedit, paucisque diebus elapsis
 allatum est nuntium, S. Antonium obiisse.
 S. Hilarion tunc annum vitæ agebat se-
 xagesimum quintum, & duobus annis
 summe affligebatur, quod ob sua mira- ^{c. 23.}
 cula advenientium multitudine obruere-
 tur, nec, ut vellet, solitudine frui posset;
 & sane omnium ordinum homines ad ^{c. 25.}
 eum veniebant, Episcopi, Presbyteri, Cle-
 ricorum, & Monachorum greges, Chri-
 stianæ

Sæculum IV.
A. C. 356.

stianæ Matronæ, populi ex urbibus, & agris, ipsi Judices, & viri potentes accedebant, ut ab ipso panem, vel oleum benedictum acciperent. Fratribus interrogantibus, quam tristitiæ causam haberet, respondit: *Heu ad Sæculum redii, & mercedem meam in hac vita recepi! ecce tota Palæstina, & Provincia vicina putant me esse virum magnum, & obtentu Monasterii, fratrumque indigentia patrimonium possideo, & res mobiles.* Ergo fratres diligenter eum custodiebant, præsertim Hesichius, Discipulus ejus inter cæteros charissimus.

Quadam die S. Hilarion itineri se accingere statuit, petiitque sibi asinum adduci, nam continuis jejuniis attenuatus, pedibus ingredi non valebat; vulgato discedendi proposito, ac si toti Palæstinæ ruina impenderet, ultra decem millia hominum omnis ætatis, sexusque confluerunt, ut manere cogere; ipse eorum precibus resistebat immobilis, & arenam terræ baculo turbans, dicebat: *Deus meus fallere non potest; quomodo feram Ecclesias everti, Jesu Christi altaria pedibus conculcari, filiorum meorum sanguinem effundi?* Intelligebant audientes, arcanum, quod edicere nollet, sibi revelatum, & sollicitè cavebant, ne elaberetur; ipse obfirmato animo, altiori voce nec quidquam cibi, aut potus sumpturum

rum se dixit, nisi abire permetterent; cum septem dies sine cibo & potu durasset, tandem eundi libertatem fecerunt; plurimis valedixit, & comitante multitudine infinita ad Bethel haud procul Gaza pervenit; ibi, reliquis domum remissis, quadraginta Monachos selegit, qui annonam humeris portare, & in itinere jejunare possent, id est non ante occasum solis manducare. Die quinta Pelusium venit, invisitque ad fratres proximum desertum in loco, Lichnos dicto, habitantes; post triduum Thebaten, Episcopum Dracontium visurus, adiit, quo fuerat relegatus; is S. Hilarionis conspectu mire recreatus est. Consumpto alio triduo, non sine magno labore Babylonem Ægypti attigit, ut ibi Philoni Episcopo, persequentibus Arianis exulanti, colloqueretur. Inde post biduum ad urbem Aphroditen veniens, pactum cum Diacono Baifano iniit, qui Dromedarios, aquam per aridam eremum devehentes, ad S. Antonium invisuris locare consueverat. Ibi S. Hilarion ad fratres dixit; diem obitus S. Antonii appropinquare, id est, anniversarium, seque eum in loco, ubi mortuus esset, tota nocte vigilando celebraturum.

Sæculum IV.
A. C. 356.

S. Hilarion.
Sup. S. 32.

Postquam ergo triduo per horridum desertum processerant, S. Antonii mons in conspectu fuit; ibi a duobus sancti viri

bus, & a
tes acce-
leum be-
us inter-
am habe-
redii, &
cepi! ec-
e vicina
, & ob-
digentia
les. Er-
odiebant,
s ejus in-
eri se ac-
inum ad-
enuatus,
vulgato
Palæstinæ
illia ho-
confluxe-
e eorum
arenam
: Deus
do feram
altaria
rum san-
dientes,
bi reve-
elabere-
ori voce
sumptu-
rum

Sæculum IV. viri Discipulis Isaaco, & Pelusiano excep-
 A. C. 356. pti sunt, quorum prior ejus interpres fue-
vita Hilar. rat. Mons iste petra erat in sublime fa-
 c. 26. stigium erecta, & forte ad mille passus
 Sup. L. X. extensa. Inter radices fontes erumpunt,
 S. 6. & decurrentes aquæ sæpe in arena refo-
 bentur, aliæ inferius delapsæ, sensim in
 rivum crescebant, cujus utrinque placi-
 dis ripis ingens palmarum multitudo nu-
 tritur, hinc commodissimus locus est, &
 jucundissimus. S. Hilarione cum S. An-
 tonii Discipulis omnia curiose perlustran-
 te, *Ecce!* inquiebant: *hic psallebat, hic*
precabatur, hic laborabat, hic labore jes-
us quiescebat. Has arbores, has vineas (*)
ipse plantavit, hanc terram suis mani-
bus coluit, hoc aquæ receptaculum ma-
ximo labore fodientis opus est, ut irri-
gando hortulo humor non deesset. Hoc
ligone multis annis aravit. S. Hilarion
 in lectulo ejus recumbens, osculabatur,
 quasi adhuc membrorum ejus attactu ca-
 lentem. Cellula ejus quadrata non erat
 amplior, quam ut virum extenso corpore
 jacentem capere posset. Præterea in
 summo montis fastigio, quo scala diffi-
 cili,

(*) Hoc omnino singulare, S. Antonium vineas plantasse, quod Monachi ejus posterius leguntur fecisse. At credibile est, vinum non expressisse, sed uvas advenientibus Hospitibus manducandas præbuisse.

cili, & cochleata ascendebatur, duæ cel-
 lulæ, inferiore nihilo majores viseban-
 tur, quo se ad evitandam venientium fre-
 quentiam, aut etiam Discipulorum so-
 cietatem recipiebat; in ipsa petra natu-
 raliter excisæ erant, nec quidquam aliud
 opera hominum quam ostium addide-
 rat. Cum ambulando ad hortum de-
 venissent, Isaacus, *Vides*, inquit: *hunc*
hortulum olitorium, ante annos ferme
tres grex onagrorum eum vastavit; u-
num illorum, quos Duces cæteri sequi vi-
debantur, sanctus Vir occupans, & bacu-
lo latera verberans, agebat ad eos: Quare
devoratis, quod non seminastis? Ex eo
 tempore ad potandum venerunt, de cœ-
 tero arbusculis, & oleribus innoxii. Pe-
 titi quoque S. Hilarion, ut locum, quo
 sepultus esset, indicarent; tunc eum a
 turba abduxerunt, an autem locum sepul-
 turæ ostenderint, nescitur. Ideo S. An-
 tonium corpus suum abscondi jussisse re-
 ferebant, ne Pergamius, vir illius Regio-
 nis ditissimus, illud in domum suam de-
 vehi, & Ecclesiam ædificari præciperet.

§. XXXVIII.

S. Antonii Discipuli.

Inter S. Antonii Discipulos celeberrimi
 fuere Macarius, Amathas, Sarmatas,
 Pithyrion, Isaacus, Paphnutius, Paulus
Hist. Eccles. Tom. III. U u sim-

Sæculum IV.
 A. C. 356.